

Nikdo nepřišel

Staré Pušky

Jednou v noci otevřel jsem oči,
Probuzen rosou na čele, přepadla mě úzkost,
Takovej ten pocit, jako když schází přátelé.
Nejlepší termín mám už dávno zamluven,
Všem píšu zprávy, že zas něco vypijem,
Všechny zvu na šest a ty lepší ještě dřív.

Jenže už je deset a zvonek pořád nezvoní,
Kdo to kdy řek, že kluci slzy neroní
K čemu mám plnej stůl,
Když nemám komu bych z něj nabídnul.
Stejně jako postel s nebesy,
Když spát s dekou mě už netěší.

Stále doufám, že jen došlo k omylu,
Třeba jen změnili čísla svého mobilu, spletli si čas, spletli s
i den,
Skončili se životem.
Jak je znám, mají jen zpoždění, tihle kluci se nikdy nezmění
Prostě tady každou chvíli musí být.

Jenže už je deset a zvonek pořád nezvoní,
Kdo to kdy řek, že kluci slzy neroní
K čemu mám plnej stůl,
Když nemám komu bych z něj nabídnul.
Stejně jako postel s nebesy,
Když spát s dekou mě už netěší.

Jsem osamělý chlapec bez přátel,
Podal jsem si inzerát
Ozvala se křehká dívka,
Že je na tom taky tak.
Týden už doma uklízím, hodiny trávím ve vaně
Až přijde v šest mám připravenou řeč, kterou ji oslním.

Jenže už je deset a zvonek pořád nezvoní,
Kdo to kdy řek, že kluci slzy neroní
K čemu mám plnej stůl,
Když nemám komu bych z něj nabídnul.
Stejně jako postel s nebesy,
Když spát s dekou mě už netěší.
A pak že kluci nebrečí..